

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év március hó 20. napján** - a vádlott távollétében - megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 20.B.130/2007/27. számú ítéletét a vádlottal szemben **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi felhívását a Btk. 318. § (1) bekezdés és (6) bekezdés a/ pontjára javítja.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 20.B.130/2007/27. számú. 2011. február 7. napján kihirdetett - a vádlott távollétében meghozott - ítéletével a vádlottat a Btk. 318. § (1), (6) bekezdés b./ pontja szerinti folytatólagosan elkövetett csalás büntette miatt 4 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelről, a sértett polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította és kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott védője fellebbezést jelentett be a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.298/2011/1. számú átiratában - és képviselője a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén is - az első fokú ítélet megváltoztatását, a tényállás kisebb körű kiegészítése mellett a polgári jogi igény érdemi elbírálását, és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban is távol lévő vádlott védője a tényállást nem támadta, a büntetés enyhítésére irányuló indítványát az időmúlásra, és a sértett elkövetést elősegítő közrehatására alapította. Észrevételezte, hogy az elsőfokú eljárásban az ügyész enyhébb büntetés alkalmazására tett indítványt. A mellékbüntetés mellőzésére vonatkozó ügyészségi indítványt osztotta, azonban a polgári jogi igény megítélésének elutasítását kérte.

A védelmi fellebbezés részben, de eltérő okból volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, és figyelemmel volt a Be. XXV. Fejezetében a távollévő terheltre vonatkozó eljárási szabályokra is.

A szerb-horvát állampolgárságú vádlott már a nyomozás során visszatért hazájába, ezért már gyanúsítottként sem lehetett bevonni az eljárásba. Az elsőfokú bíróság a személyi körülményeit a vele szemben megindított más büntetőeljárásban beszerezett vallomásra alapítva állapította meg.

A Pest Megyei Bíróság (jelenleg Budapest Környéki Törvényszék) az első fokú ítélet történeti tényállását igen körültekintően lefolytatott bizonyítási eljárásban okiratok felhasználásával és személyi tanúbizonyítással állapította meg. A tárgyalás anyagává tette a vádlott gazdasági társaságára vonatkozó társasági szerződést, a cégbíróság vonatkozó iratait, az adóhatóság dokumentációját, a vádlott cégének és a vádlottnak, mint magánszemélynek a bankszámlakivonatát, a vádlottnak és a sértett dolgozójának elektronikus levelezését, a tanúként is kihallgatott parkoló őrk naplóbejegyzését, a sértett által összeállított fogyasztási értesítőket és mindezeket összevetette a kihallgatott tanúk vallomásaival és a törvényesen felhasznált okiratban rögzített tanúvallomásokkal. Az így beszerezett bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve is mérlegelte és az ésszerű gondolkodás szabályai szerint logikus következtetéseket levonva megalapozott és kellően megindokolt tényállást állapított meg.

Az első fokú ítélet tényállását a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján mindössze azzal egészíti ki, hogy a vádlott a Kft-től a listaárhoz képest literenként 5 Ft-tal olcsóbban jutott a gázolajhoz. (A kiegészítés a sértett alkalmazottjának az 1-es tanúnak a vallomásán alapul.)

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a felrótt bűncselekmény jogi minősítése, valamint a Btk. 2. § alkalmazása is. Az első fokú ítélet rendelkező részének jogszabályi felhívását csak elírás miatt kellett kijavítani, mivel az ítélet indokolása és a kisítelek jogszabályi felhívása is a Btk. 318. § (6) bekezdés a./ pontjára utal, a rendelkező részben feltüntetett b./ ponttal szemben.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket maradéktalanul feltárta és azokat a súlyuk szerint értékelte. A védő nyilvános ülésen felhozott indokai már az elsőfokú eljárásban értékelést nyertek, az időmúlás objektív büntetés-csökkentő hatását a Pest Megyei Bíróság figyelembe vette, de a magát az eljárás alól a mai napig is kivonó vádlottal szemben az időmúláshoz további enyhítő hatást fűzni nem indokolt. Az a körülmény, hogy a sértett eljárása megkönnyítette az elkövetést nem értékelhető a vádlott javára. A büntetett előéletű vádlott - alapos előkészítés és bizalomépítés eredményeként - 12

nap alatt közel 70 millió forint kárt okozott a sértettnek, majd távozott Magyarországról. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tettarányos, kifejezi a bűncselekmény tárgyi súlyát és a vádlott társadalomra veszélyességét, alkalmas a büntetési célok hathatós biztosítására.

Alapos volt az ügyész indítványa a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzése iránt, mivel a nem magyar állampolgár elkövetővel szemben e mellékbüntetés kiszabásának nincs helye, amint arra a Legfelsőbb Bíróság (jelenleg Kúria) is rámutatott a Bf.I.1542/1999. számú határozatában, amelyet 2001. évben a 205. szám alatt a Bírósági Határozatokban közzétettek.

Ellenben nem osztotta az ítélőtábla a polgári jogi igény elbírálásával kapcsolatos ügyészi észrevételt, mivel az iratokból kitűnően a sértettnek okozott kárral kapcsolatosan felmerült a biztosító társaság helytállása, ezért a büntetőeljárás keretei között nem lehetett érdemi döntést hozni e járulékos kérdésben, a törvény előírásai ellenére sem. A további bizonyítás nem volt indokolt, az csak a büntetőeljárás elhúzódását eredményezte volna.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlottat korábbi büntető ügyében történő elítélésekor kiutasították a Magyar Köztársaság területéről, de a Köztársasági Elnök kegyelemből mentesítette e mellékbüntetés alól. A vádlott az országba való visszatérés lehetőségét újabb bűncselekmény elkövetésére használta fel, ezért indokolt lett volna a kiutasítás mellékbüntetés ismételt alkalmazása. Mivel ügyészi fellebbezés nem támadta az első fokú ítéletet, ezért a súlyosítási tilalom folytán a másodfokú bíróság csak a tény megállapítására szorítkozhatott.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján a vádlottnak kell megfizetnie.

Az első fokú ítélet megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. (1) bekezdése szerint helybenhagyta az ítélőtábla.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdés kizárja a további fellebbezés lehetőségét.

Budapest, 2012. év március hó 20. napján

. Rédei Géza s.k.	Dr. Mató Ágnes s.k. . Bartkó Levente s.k.	
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 20.B.130/2007/27. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.120/2011/8. számú ítéletében írt változások mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. év március hó 20. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző